

یوہنّائے دومی کاگد

یوہنّائے دومی کاگدئے پجار

یوہنّائے دومی کاگد گؤن کاگدئے
نبشتہ کنووک و ہما مردمانی پجارا بندات
بیت کہ آیانی ناما کاگد نبشتہ کنگ
بوتگ. نبشتہ کنووک، اے کاگدا وتا
”کماش“ گوشیت. کماشئے گال پہ
کلیسائے ہاسین سروک و استادان
کارمرز بوتگ. اے کاگد گؤن یوہنّائے
اولی کاگدا سک ہمرنگ انت، پمیشکا
پاکین کتابئے گیشترین زانتکار گوشنت
کہ اے کاگد ہم ایسائے کاسد یوہنّایا
نبشتہ کرتگ.

اے کاگد ”دوستین بانک و آییئے
چکانی“ ناما نبشتہ کنگ بوتگ. زانگ
نبیت کہ ”بانک“ هک و دلا یک جنینے یا

باورمندانی رُمبے، چیا کہ ”دوستینے“
 گائے مانا ”گچینے“ ہم بوت کنت و
 مُدام پہ کلیسایا کارمرز بوتگ. کلیسا
 جنین یا بانک ہم گوشگ بوتگ.

یوہنائے دومی کاگدئے اہمین گئے اش
 انت کہ ایسا، مسیہ انت و آییئے سرا
 ایمان آروک یکدگرا الم دوست بدارنت.
 باورمند ہبردار کنگ بوتگ انت کہ ردین
 سر و سوْجانی رندگیریا مکننت. یوہنا
 دیمئے مردمان ہال دئیگ لوْثیت کہ من
 ارادہ کرتگ کہ شُمئے نیمگا بیایان و
 شمارا راستین سر و سوْج بکنان.

سلام و دروٓت

۱) چہ کلیسائے کماشئے نیمگا،

پہ گچین کرتگین بانک و آییئے چُگان
 کہ پہ دل منا سک دوست انت. تھنا منا
 نہ، ہما سجھینان ہم دوست انت کہ

راستیا زانت. (۲) پمیشکا مارا دؤست
 أنت که مئے دلا راستیا جاگہ کرتگ و تان
 آبد گوَن ما همراهِ انت. (۳) هُدایی مِهر و
 رَہمت و سُهَل و آسودگی، چہ پتینِ هُدا
 و آییئے چُکّ ایسا مَسیہئے نیَمگا، پہ
 راستی و مِهر گوَن ما گوَن بیت.

راستی و مِهر

(۴) گل و شادان بوتان و هدے زانتن
 تئی لہتین چُکّ، راستیئے سرا زِند
 گوازیْنیت، ہما ڈئولا کہ پتا مارا هُکم
 کرتگ. (۵) نون، او بانک! من نوکین
 هُکمے نیسگا نہ آن، اے ہما هُکمِ انت کہ
 چہ بُنگیجا مارا گوَن بوتگ، بلہ چہ تئو
 دَربندی کنان، ماشما گوَن یکدومیا مِهر
 بکنین. (۶) مِهر ہمیش انت کہ آییئے هُکم
 و پرمانانی سرا زِند بگوازیْنین. آییئے
 هُکم ہمیش انت کہ شما چہ بُنگیجا

اشکتگ. همے مہرئے ھکمئے سرا زند
بگوا زینیت.

۷ چیا کہ بازیں رد دئیو کے دنیا یا

پُترتگ و تالان انت و اے ھبرا نمَنت کہ
ایسا مسیہ انسانی جسم و جانیّا ایر
آتکگ. اے پیمنِ مردم رد دئیو ک و

مسیھئے دژمن انت. ۸ ھوش و سار

بیّت کہ مئے کارئے بر و سَمرا برباد و
زئوال مکنیت، سرریچین مَزے پہ و ت

بگئیّت. ۹ ھرگس کہ مسیھئے تالیمئے

سرا مہر مہ اوشتیت و وتسرا دیما تر
برئوت، ھدا آییگ نہ انت، بلہ ھرگس کہ

مسیھئے تالیمئے سرا مہر بوشتیت، ھم

پت آییگ انت، ھم چک. ۱۰ اگن گسے

شمئے گورا بیئیت و اے تالیمائیت،

آیا وتی لوگا میلیّت و وشاتکی

مگوشیت. ۱۱ پرچا کہ اے ڈولین

مردمیئے وشاتک کنگ، گوّن آییئے ردین

کاران شریکدار بئیکِ انت.

گڏی هبر

١٢) بازین چیزے هست که په تئو

بنبیسان، بله نلوټان گوڼ کلم و کاگدا
بنت. اُمیتوار آن که شمئے کِرا بیایان و
دیم په دیم گپ و ثران بکنین تان

١٣) مئے شمئے شادمانی سرریچ بیت.

تئی گچینین گهارئے چک ترا بدئے
دروټ و درهبات گوشنت.